

૭૮૬

કિરસા આહુ.

Reg. ૨૦-૧૫

હસ્તે કરમાયશ

મુનશી અમદુલ મજીદ અમદુલ અજીઝ

કુતુબરોશ બુકસેલર.

ત્રીન હરવાજા-અહેમદાબાદ.

હસ્તે કરમાયશ

અલરફખાં સલીફખાં બુકસેલર.

જમાલપુર મલખીર ટેકરા-અમદાવાદ.

— ૦૦૦ —

તાલીફ કરતેવાલે માર ઉપાનેવાલે

હુસેન મીરજી બુકસેલર.

ફાકલ્ડ રોડ મુંબઈ પોસ્ટ નં. ૪

Shri Jain Vidya Vijay Printing Press

Richey Road-AHMEDABAD.

Printed by Popatlal Amishambhai Shah

પેહલી બાર.

છદ્દ ૨૦૦૦.

— ❦ —

સને ૧૩૪૦ હીજરી

સને ૧૯૨૨ ઈ. સ.

— ❦ —

કીમત રૂ. ૦-૨-૦

૨૦૦૪૮

કિસ્સા આહૂં

રાવી લિખતા હૈ કિ એકદિને જનાબ રસુલે ખુદા
સ્દ્દાહો. અલૈહે વ સદ્દલ મસજિદમેં તશરીફ લાચે આર
એક એરાખીને આકર અર્જ કિયા કિ યા રસૂલ અલ્લાહ
મેં અચ્ચા આહૂં કા ખતરીક તૌહફે કે ખિદમત મુબારક
મેં લાચાહૂં આપકુખૂલ ફરમાઈયે હજરતને કુખૂલ ફર-
માયા ઇતફાકન હજરત ઇમામ હસન બી ઉસવકત અપને
જદ્દ ખુન્નુર્ગવાર કી ખિદમત મેં હાજિર હુએ ઔર ઉસ
અચ્ચે આહૂં કી ખવાહિસ કી હજરત ને ઉન્હેં દે દિયા
હજરત ઇમામ હસન ઉસ અચ્ચે કો લેકર મકાન તશ-
રીફ લેગયે ખસ હજરત ઇમામ હુસેન અલૈહિસ્સલામ
ને ફરમાયા અચ્ચે બાઈ યે અચ્ચા આહૂં તુમ ટહાં સે
લાચે હો. હજરત ઇમામ હસન ને જવાબ દિયા મુઝકો
મેરે નાના ને દિયા હૈ અગર તુમ્હેં પસન્દ હો તો તુમ
લેલો. હજરત ઇમામ હુસેન ને ફરમાયા હમ નહીં લેગે
આપહી ઇશ સે ખેલિયે હમ અપને હિસ્સેકા નાના સે
ઔર લાવેગે અલગરજ વહાં રવાના હુએ ઔર મસજિદ
મેં આકર ચારોં તરફ તલાથ કરને લગે.

નજમ.

મસજિદ મેં પહુંચ કર વો લગે હુકને હર સૂ,
જબ ન મીલા ઉન કો રહીં અચ્ચા આહૂં;
મુક દેખતે હી નાના સે રહે શહે ખુશ ખૂ,

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાજિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૦૦ ૪૮૦ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૩૨૨૧૧ ૨૫૭

વિષય ૪૪૬૮:૪ ૪૬૮

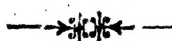
ન જાકે ગલે લિપટે ન ખેડે સર જાનૂ.
 રોને કા કિયા કરુદ હુસેન ધખને અલી ને,
 પર રો દિયા બિન રોએ નવા સે કે નળી ને,
 ઘબરા કે ઉઠે ઔર જળાં સે યે પુકારે,
 આએ મેરે નવાસે મેરે જાની મેરે યારે.
 ખામોશ હો કયોં સચકહો મેં સહકે તુમહારે,
 કુછ વાલ્દા સે રહે હો તુમ બૂખ કે મારે;
 કયા ખેલને મેં કુછ કિસી લડકે ને કહા હૈ,
 નાદારી કા તાનાં તો નહીં તુમકો દિયા હૈ.
 અએ નૂરે નજર આંખ અલી ને હૈ દિખાઈ,
 જો નન્હે સે દિલ કો તેરે બરદાસ્ત ન આંખ;
 કયા શુસ્સે સે માહરને કોઈ બાત સુનાઈ,
 મુહ ખુશક હે જો શુસ્સે સે તેવરી હે ચઢાઈ.
 મા બાપ કે કહને કી ન ગેરત કરો બેટા,
 હુખ સહતે હેં હુખ સહને કી આફત કરો બેટા;
 ગર બૂખ હોતા ખુલ્લસે સૈયાગાત મગા દે,
 ખ્યાસે હો ગર તો ઉંગલિયોં સે શીર બહા દેં.
 મુસ્તક સવારી હો તો કાંધે પે ચઢાવેં,
 કુરતા ન હો તં હુલ્લએ ફિર દોસ મગા દેં;
 રાગિબ હો જો સૈર ફલક અર્શ જરી પર,
 પહુયા ફ્રં ખિઠાકર પરે જિબરીલ અમી પર.
 જો પાસ નહીં કુછ બી સિવા એક કંબા કે,
 મુખ્તાર હેં પુરખાનએ રખે દોસરા કે;
 વોહ કૈનસી શય હે જો નહીં બરમેં ખુદા કે,
 કુછ હમસે તલબ તો કરો તુમ હાથ ઉઠાકે.
 કિસ ત્રીજકી ખવાહિશ હે તુમહેં કયા નહીં મિલતા,
 માંગો તો તુમહેં મિલતા હે અબયોં નહીં મિલતા;
 સમ કુછ તુમે મોબ્તૂહ હે ફોરન જો કહેતૂ,

ખસ દેર તેરે હાથ ઉઠાને કી હે શુભર.
 આગે તો ન હસ દર્જ થી શુસે કી તરીખ,
 ક્યા લોગે ખતાઓ કહા શખીર ને આહુ;
 આહુ કહા ઐર ખેઠ ગયે ખાક કે ઉપર,
 સદમા હુઆ રહે શહે લૌલાક કે ઉપર.

નસર.

અલગરજ હજરત ઇમામ હુસેન અલૈહિ સલામ
 ને અર્જ કી અઓ નાના બાન આપને ખચ્યા આહુ
 મેરે ભાઈ હસન કે દિયા હૈ ઓર વોહ ઉસસે ખેલતે
 હૈ ક્યા મૈ હજરત કા નવાસા નહીં હું પસ જનાખ
 સરવરે કાયનાત સલ્લુલાહો અલૈહે વ સલ્લમ ને ફરમાયા
 ખત્ર ઇસી ખાત પર ખફા હો મૈ અબી તુનકો હસન
 સે દિલાયે દેતા હું વોહ બોલે વોહ આહુ મૈ નહીં લુંગા
 મુજકો ઐર મંગા દીજયે પસ હજરત સલ્લુલાહો અલૈહે
 વ સલ્લમ ને ચાહા કિ ગોદ મેં ઇમામ હુસેન કો લું
 ઐર ખ્યાર કરે પસ હજરત ઇમામ હુસેન અલૈહિસ-
 લામ ને અર્જ કી જહું ખુજસવાર જખ તક આપ
 મુખક કો ખચ્યા આહુ ન દેગે મૈ હરગિજ ગોદ મેં
 ન આઉંગા.

નજમ.

શહ ને કહા હમ ખચ્યા આહુ તુમ્હેં દેંગે,
 વોહ બોલે કે વાચ્છેદા નહીં હમ તોં અબી લેંગે;
 હજરત ને કહા તુમ બે કહોગે સો કરેંગે,
 અખ આપ ગલે સે બી મિલેંગે તો ન મિલેંગે.

वोह जावे कि होटुंगा अगर गोद में लेगे,
 आउंगा बली गोद में आहु रुजे दोगे
 जे लायके आहु हूँ वोह हूँ आप के प्यारे,
 नाना के वोही प्यार के कानिब हूँ प्यारे.
 बर्ष का दहन यूँमते हो प्यार के भारे,
 मुँह अपना मिलाते नहोँ हूँ मुँह से तुम्हारे;
 आहु जिन्हे हजरत ने दिया हूँ छिपाके,
 भिठलाये अण गोद में उनको ही पुलाँके.
 मानुंगा नहोँ आप अगर दोगे दिलासे,
 अण रोता हूँ मैं इन्हे हजरत की पलासे;
 और हो हूँ आहु अगर भलताइ व अतासे,
 फिर तुम वोही नाना हो वोही हूँ नवासे.
 हूँ मुस्त पर आहु जे अली पाता हूँ नाना,
 फिर हंसके अली पलमें लिपट जाता हूँ नाना;

— ❦ —

नसर.

गरज कि भोगि हूँ अलौहिस्वाम आहु,
 तबज करते थे और हजरत रसुल करीम.
 स्वध्वजाहो अलौडे व सलाम उन्हें पहुँचाते थे,

— ❦ —

नजम.

नाना को कलक होता था सुनके ये शुक्तार;
 किमते: के तरफ़ हाथों गडे रहते थे इस्तार.
 गडे जेब के गेमु को थे आहु के तबजगार.
 कहते थे नवासे सं कली अमे मेरे दिवदार,
 वे हंसते मेरी जान के अण आता हूँ आहु;

તેરે લિયે જિજરીલ અલી લાતા હે આહુ,
 લો હમ તુમહેં આહુ નો અલી દેવેંગે કિલ્કાર.
 હૈ શર્ત યહી નાના કો તુમ કીએ બહુત ખ્યાર.
 બતલાઓ કિ લિપટાગે ગલે સે મેરે કયી બાર,
 કાંધે પે ચઢાગે યે અલી સે કરો ઇક્રાર;
 નાના તેરે સખ હુકમ બજા લાવેગા શખ્ષીર,
 એકદિન મેરી ઉમ્મત કો તૂ બખ્શાવેગા શખ્ષીર.
 યહાં તોર યે શખ્ષીર કો નાના કો યે અહવાલ,
 ઔર ફાતમાકો ઘરમેંથા ઇસ ગમસે અજબ હાલ;
 કહતીથી અગર મિલગયા આહુતો ખોશા હાલ,
 વરના યહાં રોતા હુઆ આવેગા મેરા લાલ.
 મસજિદ મેં જરા દેર લગી થી નો પિસર કો,
 ફજલ કો કઈ મર્તબે લેજા થા બખર કો;
 હરબારથી જોહરા કી યહી ફજલ સે તકરીર,
 દેખ આઓ તો રોતા તો નહીં હૈ મેરા શખ્ષીર.
 કુછ બચે આહુ નથી સે હુર્મ તદખીર,
 યા કરગયા સમજાન નથી યા હસે તાસીર;
 અએ ફજલ જરા દેખ તો તૂ ઘરસે નિકલકર,
 લોટા તો નહીં હૈ મેરા શખ્ષીર મચલકર.
 કહતી થીં કબી હુકમ નો હૈદર કો મૈં પાઉં,
 જંગલ કો રવા ઓઢ કે મૈં ડુંઢને જાઉં;
 બચ્ચા જહાં આહુ કો મિલે ડુંઢ કે લાઉં,
 મચલા નો હૈ શખ્ષીર મેરા ઉસકો મનાઉં.
 દુખ દર્દ સે કી મૈને નો શખ્ષીર કી ખાતિર,
 અબ ખાકબી છાન્પી મૈં દિલગીર કે ખાતિર;
 કહતી થીં હસન સે તુમહીં ઉસકો હો રહાલે,
 અએ કાશકે આહુકો નો તુમ ઘરમેં ન લાલે.
 ઔર લાખે બી સો લાઈ કો અપને ન દિખાલે,

વોહ કહતે થે યે જાનતે તો કાહે કો લાવે;
 ભાઈ કી ખુશી જિસમેં હો વોહ કીજિયે અમ્મા,
 હમ ખુશ હ યે આહુ ઉન્હેં દે દીજિયે અમ્મા.
 ફરમાવી થી જોહરા વોહ ઇસ આહુકો ન લેગા,
 અબ લેગા વોહ આહુ જો ઉસે નાના હી દેગા;
 અફસોસ કિ આહુ ઉસે ઇસ હમ ન મિલેગા,
 નાજોં કા પલા મેરા હુસેન આજ કુ.દેગા.
 અબલખ હે હજીં દેખકે જોહરા કે પિસરકો,
 સેજા હો નખી ને જો કિસી ફર્ક બશર કો;
 અબ આજ મેં કહદુંગી કિ બાબા હું મેં નાદાર,
 યે તુડકે અમીનોં કે હું બચ્ચોં કો સ.બવાર.
 મુહતાજોં કે બચ્ચોં કો યે ચીજેં નહીં ઠરકાર,
 એક બખત ન હો આર યે માંગે તો હૈ દુસ્વાર;
 ઇસ ફૈસ સે અબ હાથ કહા લીજિયે હજરત,
 મુહતાજ યે જોહરા યે નજર કીજિયે હજરત.
 યે કહકે ખાતુ ન આખોં મેં બરલાઈ જો આંખુ,
 જિબરીલ સે ખાલિક ને કહા કયા દેખતાહૈ તું
 બિગડા મેરે શેર કા બેટા અએ આહુ,
 આહુ નહી લેજતા હૈ પેશ શહે ખુશખુ.
 એથેની હમેં હોગી જો રાવેગા વોહ જિબરીલ,
 જોહરા હુઈ મુજતર તો ગજબ હોવેગા જિબરીલ;

— ❦ —

નસર.

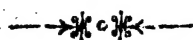
ઇતફાકન અબ થોડી દેર ગુજરી તબ હ.જરત ઇ.
 મામહુસેન અલૈહિસ્સલામ મલુલ હુએ ઐાર અશક અશમ
 મુબારક મેં બર લાવે કકીબ આ કિ આપ ગિરયાં
 કરેં કિ નાગાહ હરે મસજિદ સે સદાં બલન્દ હુઈ
 કિ એક હિરની બચ્ચે કો લિયે હુએ દો.ડી હુઈ મલી

આતી હે ઐર હજરત જિખરીલ અલૈહિસ્સલામ જ
ખાઅસ ખાફ ગિરિયાં હજરત ઇમામ હુસૈન અલૈ હિ-
સ્સલામ કે હિરની કે લિયે હુએ દૌડે આતે થે ઐર
હજરત ઇમામ હુસૈન અલૈહિસ્સલામ ખાર ખાર ફરમાતે થે
કિ અલી જિખરીલ અલૈહિસ્સલામ ખચ્યા આહુ કા
નહીં લાયે કે નાગાહ દરે મસજિદ સે સદાં ફિર ખલનદ
હુઈ કે એક હિરની ખચે કો હમરાહ અપને લિયે હુએ
દૌડી ચલી આતીહે.

નજમ.

જિખરીલ વ તાજલ ચલે જિતના થા કાબુ,
ચહાં કરતે થે હરદમ યે તાકાળ શહે ખુશખુ:
કયોં નાના ન જિખરીલ હી આયે ન વો આહુ,
નાગાહ દરે મસજિદ સે ઉકાયે ગલગલા હરમુ
દેખા યે નખી ને કિ હે જિખરીલ તૂરા મેં,
હિરની લિયે ખચ્યા ચલી ખાતી હે જુહુ મેં.
જિખરીલ જો આયે દરે મસજિદ સે ખસઃ આ,
દાખિલ હુઈ હિરની લી લિયે ખચે કો હમરાહ.
જો સાખતા હંસને લગા ઇબ્ન અસદ અદ્લાહ,
આહુ ઉસે જિખરીલ ને જો નજર કિયા આહ;
ઐર ખોલે ઇસ આહુ કો જો લાયા વોહી જાને,
શખીર કો તો તુમને દિયા તુમકો ખુદા ને.
ખેશક વો ખિલા રૈખ હો અદ્લાહ કે ખ્યારે,
આહુ કો લિયે જલદ મેં પહુચા ચહાં ખારે;
વદ્લાહ અગર આંસુ નિકલ આતે તુમહારે,
જલતે ગજબ હક સે પર વ ખાલ હમારે.
દેખા ન સુના હેગા કિમી ને યે કિસી પર,
જો ખ્યાર ખુદા કા હે હુસૈન ઇબ્ને અલી પર,

ਨਸਰ.

ਅਲਕਿਸਾ ਫਿਰਨੀ ਰਸੂਲ ਖੁਦਾ ਰਲਵਲਾਏ ਅਵੇਏ
 ਵ ਆਲਈ ਵ ਸਲਮ ਤੇ ਫੁਜ਼ੂਰ ਮੇਂ ਛਾਜਿਰ ਫੁਝ ਐਰ
 ਆਨ ਕੁਸੀਫ਼ ਤੇ ਅਭ ਕਿਆ ਅਸਲਾਮੋ ਅਲੈਕ ਯਾ ਰਸੂਲ
 ਅਲਾਫ਼ ਮੇਰੇ ਹੋ ਅਝੇ ਏਂ ਕਿ ਆਂਯੋਂ ਉਨਸੇ ਰਾਸ਼ਨ ਥੀਂ
 ਐਕ ਅਝਾ ਮੇਰਾ ਪਕਤ ਕਰ ਅਝਾਫ਼ ਆਪਕੀ ਘਿਫ਼ਮਤ ਮੇਂ
 ਵਾਯਾ ਥਾ ਖ਼ਸ ਫ਼ਸਰੇ ਅਝੇ ਤੋ ਫ਼ਖ਼ ਪਿਲਾਤੀ ਥੀ ਤੇ ਨਾਗਾਫ਼
 ਛਾਤਿਕੁ ਗੈਫ਼ੀ ਨੇ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਕਿ ਅਝੇ ਫਿਰਨੀ ਯਵਦ ਯ
 ਐਰ ਉਥ ਅਝੇ ਤੇ ਫ਼ਜ਼ਰਤ ਮੁਫ਼ਮਮਫ਼ ਮੁਸਲਮਾਨ ਰਲਵਲਾ-
 ਏ ਅਵੇਏ ਵਸਲਮ ਦੀ ਘਿਫ਼ਮਤ ਮੇਂ ਪਹੁੰਚਾ ਕਿ ਕੁਰਾਨੁ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਰਲਵਲਾਏ ਅਲੈਕੀ ਵਸਲਮ ਫੁਝ ਕਰਤਾ ਏ ਐਰ
 ਕਰੀਮ ਏ ਕਿ ਆਂਸੂ ਉਸਦੀ ਆਂਯੋਂ ਤੋ ਵਾਂ ਏ ਤਮਾਮ ਮ-
 ਵਾਯਕ ਖ਼ਮਾਦਤ ਕਰਨੇ ਤੋ ਆਯ ਰਹੇ ਏਂ ਅਗਰ ਐਕ ਕਤਰਾ
 ਵੀ ਆਂਯੋਂ ਤੋ ਨਿਕਲਾ ਤੋ ਯੁਮਵਾ ਮਵਾਯਕ ਕਰਵਾਫ਼ ਕਰੇਯੋ
 ਫ਼ਿਰ ਫ਼ਸਰੀ ਆਰ ਆਵਾਜ਼ ਆਯ ਕਿ ਅਝੇ ਫਿਰਨੀ ਅਗਰ
 ਤੂਨੇ ਅਝਾ ਪਹੁੰਚਾਨੇ ਮੇਂ ਤਾਯਾਰ ਦੀ ਤੋ ਐਕ ਗੁਰ੍ਹਿ ਸਵਾਫ਼
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਿਆ ਯਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਯਕੋ ਐਰ ਤੇਰੇ ਅਝੇ ਤੋ ਆ-
 ਯਵੇ ਮੈਂ ਯੇਫ਼ੁ ਸਵਾਂ ਸੁਨਕਰ ਐਰ ਯੇਸਾਯਤਾ ਖ਼ਸ ਤਰਕੁ
 ਤੋ ਵਾਨਾ ਫੁਝ ਐਰ ਯੇ ਅਝਾ ਫੁਜ਼ੂਰ ਮੇਂ ਛਾਜਿਰ ਕਿਆ
 ਯੇ ਛਾਫ਼ ਸੁਨਕਰ ਆਪਨੇ ਫਿਰਨੀ ਤੋ ਕਰਮਾਯਾ.

—*—

ਨਜ਼ਮ.

ਸਫ਼ ਯਾਵੇਕੇ ਅਝੋਂ ਤੇ ਤਿਯੇ ਛਾਤੀਫ਼ੇ ਫ਼ਿਲਗੀਰ,
 ਵੋਫ਼ ਯਾਵੇਕੇ ਯੇ ਤੋ ਏ ਮੇਰੇ ਯਾਨੇ ਦੀ ਤਹਯੀਰ;
 ਪਰ ਗੁਕਰ ਏ ਕਯਾ ਖ਼ੁਯ ਮੇਰੇ ਅਝੋਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ,
 ਐਕ ਫ਼ੁਫ਼ਿਅਯੇ ਗ਼ਮਰ ਏ ਐਰ ਐਕ ਫ਼ੁਫ਼ਿਅਯੇ ਗ਼ਯਮੀਰ.
 ਸਰਵਾਫ਼ ਤੋ ਸ਼ੇਰਾਂ ਤੋ ਅਝੇ ਯਾਂ ਯੇ ਨੇ ਆਏ,
 ਵੋਨਾਂ ਤੇ ਨਿਗਫ਼ਯਾਂ ਏ ਪਿਸਰ ਸ਼ੇਰ ਖ਼ੁਦਾ ਏ;

અહમદને કહા શુકર હે મુશિકલ હુઈ આસાં,
 યા રખ અજબ અહસાન ક્રિયા બન્દે પે ઇસ આં.
 પેગામ ખુદા પહુસાયે તુમપર નહીં અહસાન,
 શખીર બી તો હોગા મેરી રાહ મેં કુરબાન;
 હમને તો આહુ દિયા યે દેગા સર અપના,
 યે દેગા સર અપના યે લુટા દેગા ઘર અપના.

— ❦ ❦ —

નસર.

અલ કિસ્સા હ.જરત રલલ્લ્લાહો અલેહે વ આ-
 લહી વસલ્લમ ને યે હાલ સુનકર ઉસ હિરની કે હ.કમેં
 દુઆ કી ઔર વોહ બચ્ચા હ.જરત ઈમામ હુસેન અલૈ-
 હિસ્સલામ કે દેકર બહુતસા પ્યાર ક્રિયા ઔર હિરની
 જંગલ કી તરફ રવાના હુઈ.

— ❦ ❦ —

નજમ.

અલકિસ્સા વોહ હિરની ને ખ્યાબાન કીલી રાહ;
 હંસ હંસ કે યે ફિર કાતમા સે કહને ત્રગે શાહ,
 અમ ચાહ હમારી નહીં હે આહુ કી હે ચાહ.
 વોહ બોલે ખફા તો નહીં હજરતને કહા વાહ,
 આબુર્દા તેરે નાજ ઉઠાને પે તબી હો;
 અલ્લાહ ખુશી હો તો નબી કયો ન ખુશી હો,
 ગરદન કો ઝુકાએ હુએ હાથોં કો ઉઠાયા.
 બાહેં ગલે મેં કાલ કે નાના કો લિટાયા,
 અરમા સે ન કહના કે હમેં ઇસને સતાયા;
 ઔર બહુરે ખુદા માફ કરો બુર્મ હમારા,
 નાબાં હેં સબ ઇતફાલ જો મા બાપ કે ઉપર.
 પર નાજ હમારા હે ફક્ત આપકે ઉપર,
 હ.જરત ને ક્રિયા પ્યાર નવાસે કો બહુતસા;

આહુ લિયે ઘર મેં ગયા આહુએ જોહરા,
 ભાઈ સે કહા દેખો યે હમ લાયે હેં કૈસા.
 હે આપકે આહુ સે યે આહુ મેરા અચ્છા,
 આગાહુ ઈસ આહુ સે નહીં કોઈ બશર હે;
 મુજકો હે બબર યા મેરે નાના કો બબર હે,
 જોહરા ને કહા વારી જરા હમસે કહેા તો.
 વોહ જોલે કરીમી કક્ત અલ્લાહ કો સમજો,
 લાયે હેં જો આહુ હસન રુચ્ચદે ખુશખુ-
 રુચ્ચાંદ ને નાના કો દિયા નાના ને ઇનકો,
 રૂતબા મેરે આહુ કા બલા કયા કોઈ બને,
 જિબરીલ તો લાયે હેં પે લેજા હે ખુદાને,
 જોહરાને કહા ખુશ કરો બસ હકકો તુસ ઈસ આનહ,
 દાના દો ઈસે ચારા દો પાની દો મેરી જાન,
 હવાનોં કો લી ઈશક હે બચ્ચોં સે તૂ જાન.
 ઈન બચ્ચોં કી મા ઈનકે લિયે હોગી પરેશાન,
 ઉમ્મત કી રિહાઈ કરોગે રોજે જાન મેં;
 આજદ કરો આહુ કો લી રાહે ખુદા મેં,
 વોહ જોલે કિ અચ્છા જો કિયા આપને ઈરિશાદ.
 આહુ કો ખિલા ઐર પિલાકર કરૂં આજદ,
 હવાનોં કે બચ્ચે પે યે થા રહમ ખુદા દાદ;
 ઈસ રહમ કા બદલા યે કિયા ચર્ખ ને ઈજાક,
 દુકડે અલી અકબર અલી અસગર હુએ રનમેં.
 બાકી રહે આબિદ સો ગયે કૈદ મોહન મેં,
 હસન હુસેન પે હોવે હજર બાર સલામ;
 હજર બાર કય, હે બલિક બેશુમાર સલામ.

તમ-મત.

ધર બચઠે જમાનેભરકી સેર કરો.

મુરકાપુતલી યાને હુરે અરખ	૯-૬-૦	મખાવતનામા	૯-૨-૦
મહુદાકી લકડી	૦-૬-૦	શાદીનામા વફાતનામા	૦-૨-૦
આતશી નામ	૦-૬-૦	નુરનામા	૯-૨-૦
ખજાન એગેખ	૦-૭-૦	મકરાતનામા	૦-૨-૦
નેક ખસલત	૦-૬-૦	ખુદાકી રહેમત	૯-૨-૦
તારા ખુરશીદ	૦-૪-૦	મોજીઆ રમુલે ખુદા	૦-૨-૦
ધન્દરસલા ખાતસવીર	૦-૩-૦	શહાદતનામા	૦-૨-૦
નાવેલ જરાન ખીવી	૯-૬-૦	મોલુદ ગુલખરે જન્મત	૦-૪-૦
નાવેલ પીઆરીકા આશીક	૦-૨-૦	હદીએતુલ મુસ્લેમીન	૦-૮-૦
નાવેલ કમસીન ખીવી	૦-૬-૦	સાને સાખીર	૦-૨-૦
મજલે મહકીવ	૦-૬-૦	રોજેતુ સશોદદા યાને	
આશકે ખુલખુલ	૯-૨-૦	૧૦ મગલીસ	૧-૦-૦
નીસારે ખુલખુલ	૦-૨-૦	કરસા લયલા મજતુ	
ખાગઠી જોગન	૦-૨-૦	ખાતસવીર	૦-૩-૦
જમાલે મેહબુબા	૦-૨-૦	વલતવી જહેરે કસક	
ચટનીકી ખકાર	૦-૨-૦	ખાતસવીર	૦-૬-૦
કિરસા નાજની પકાન		કિરસા વાલમ તાદીકા	૧-૦-૦
ખાતસવીર	૦-૨-૦	પહેલી શાદી	૯-૪-૦
કિરસા આહુ	૦-૨-૦	કિરસા મનપુર	૯- -૦
એકે નામા	૦-૨-૦	કે આ મુસનો ખા	૯-૬-૦
જોગીયા ખરન	૯-૨-૦	દવાએ ગંજુલ અસ	૦-૨-૦
શહીદે કરમલા	૯-૬-૦	આદમ ફોલ હદીસ	૯-૮-
કમાલે માસુકા	૦-૨-૦		

* ઝડપી ઇત્તિહાસ. *

ખપ્પર ગાઉકે ખરીદારોકા કીતાબે મગાતે વખત અપના પુરા પતા યાને નામ-મુકામ-પોસ્ટ જહા-તાલુકા-સાફ સાફ ખતમે લીખના ચાહીયે. ખત સાફ ન લીખાનેસે ઉસ ખતકા માલ યા જવાબ નહી દીયા જતા. ઓર ૧ એક રૂપેસે કમકા વી. પી. કાસીકા બેજ નહી જતા.

કીતાબ મીલનેકા પતા—

હુસેન મીરજી બુકસેલર.

ફાકલન રોડ મુંબઈ પોસ્ટ નં. ૪

